

„Még egy kis idő és már nem láttok engem, majd ismét egy kis idő és látni fogtok engem”...

A „kis idő” (chronon mikron) kifejezés hétszer fordul elő ebben a szakaszban. Az ismétlődés a János evangéliumban a kiemelés, hangsúlyozás eszköze. Az elválás fájdalma és a viszontlátás öröme fejeződik ki a szakaszban.

Nem értik a tanítványok hogy miről beszél Jézus. A későbbiekben bekövetkező események után lesz világossá számukra: hogy a szenvedéséről szól a „nem láttok”, feltámadásáról. És a sírást is erősíti: a világ ellentétes viselkedése, öröme még rémítőbbé teszi, elmélyíti a szenvedést..

A vigasztalás is megjelenik, a tanítványok fájdalmának örömmé változásában. Itt már nem lényeges a „világ” viselkedése.

Az idő „hosszával” sokszor birkózunk. A fájdalom ideje megnyúlhat, az öröme beszűkülhet az időtartam egyenlősége esetén is.

– Vajon hogyan tudom megélni a szenvedés óráit, látva közben a „világ” örömét?

– Tudok bízni az öröme fordulásban, és a múltó idő (khronosz) kegyelmi idővé (kairosz) válásában?

Gróf Zoltánné Margit, Ballószög